

juni 2007

DET SOCIALE
GLASHUS

ER GADENS
RUM BLEVET
GJORT TIL
EN SLAGMARK -

ER SLAGMARKEN
EN KAMPPLADS
FOR KÆMPERNES
KAMP MOD DE SVAGE -

ER SVAGHEDENS
CENTRUM EN MIDTE
ET GADERUM VI
ALLE ER VED AT MISTE.

Stella Maria

MED TÅLE MOD -

Velkommen
på dette værested
hvor livsnærvær
åndes med stille fred
der heler det syge sind.

Sygelig gjort af alt det
havesyge og tomhedsfråds
med bedrevidenhedens råd
lukker af for at spærre inde
gøre uvelkommen i vor midte.

Hjemløs være mest den
der ikke er elsket af en ven
men kun tåles som en parasit
af frygt for selv at gå fallit
og dog er : dit medmenneske.

Den sociale forsørgelsespligt
er : folkets, alles, dit og mit
barndommens tabte paradys
kan blive et helvede indeni
skal Gadens Rum melde hus =forbi .

Tak til alle, hver og én
der lukke den udstødte ind
i sit eget selv og husrum give
til den næsten døde, endnu i live
hjerterum til det forpinte sind.

Stella Maria

-VIL VI DET -

Et livsfattigt samfundskrav
gør kærlighed til en forelsket arv
af ufærdige ideer og modeller på
en menneskeret, som ingen forstå
med mindre det bliver klart bevist
synes "du" for ringe af ydre eller indeni.

Der bygges huse med en masse rum
gaderummet opsluges, som af en mund
med legaliseret og viljestærkt bid
tygget igennem så alles kærlighedsliv
kværnes til flydende søbemad
der strømme fra kælder til kvist
som i et kredsløb hvori alle gøres til eet.

Hvad nytter det at bygge Eet Hus
Eet Samfund hvori alt liv vandes ud
ensartes så det ensrettet kan flyde
blive gaderum og hjerterum til at bytte
hvor alt lægges brak med et gurglende suk
så jagten kan indstilles og grumt gøres smukt.

Stella Maria

Det sociale Glæsthus

Et Gadenes
Rum blevet
gjort til en
Slagmark -

Et Slagmarken
en kampplads
for Kampernes
kamp mod de svage -

Et Svaghedens
centrum og midte
et Gaderum, ri
alle er ved at miste.

Andersen

MED TALE MOD

Velkommen
på dette værested
hvor livsnærvær
åndes med stille fred
der heler det syge sind.

Sygeleg øjst af alt det
have syge og tomhedsfrids
med bedre videnskudens råd
lækker af for at spærres inde
gøre uvelkommen i vor midte.

Tale til alle, hvor og een
der lækker den udstødte ind
i sit eget selv og husrum give
til den næsten døde, endnu i live
hjerterum til det forpinte sind.

Hjemløs være kun den
der ikke er elsket ~~af~~^{af en} ven
men kun tåles som en parasit
af frygt for selv at gå galt
og dog er: dit medmenneske.

Den sociale forsværingspligt
er: Folkets, alles, dit og mit
barndommens tabte paradise
kan blive et helvede indeni
skal Gødens Rum milde: hus, forbi?

SLÅR SINDET NY ROD OG BYGGE BRO

Et livsfattigt samfundskrav
gør kærlighed til en pligt, en arv
af å jordige ideer og modeller på
en menneskers som vi som forstå
med mindre det bliver klart bevidst
og som "oh" for mig af yder eller videre.

Der bygges byer med en masse rene
Gaderummet opstod som af en mængde
med legitimeret, kraftfuldt bid
bygges i fremtiden så alle kærheds-
evner til fælles og bevidst
er skæbne for hveder til hvid
i i et kærheds-
hvor alle gæber til et.

Harde mytter det at bygge et hus
at samfundet hvor alle vi vander ind
usikkert og usikkert til at flyde
hvor Gaderummet, hvidrummet til byde
er alt bygges bræk med et gængs set
jakter kan videstilles og gængs set
smides.

VIL VI DET
